

[H. C. Toft.]

indeholde en bestemmelse om, at tilskuddet ville bortfalde ved ejerskifte.

Det er foranstaltninger, som, i særlig grad vil være nødvendige under det urimeligt høje renteniveau, vi har i Danmark i dag, et renteniveau, der med landbrugets afkastningsevne i dag i særlig grad rammer dette erhverv og vanskeliggør investeringer. Gennem kreditforeninger, hypotekforeninger, Landbrugets Realkreditfond og vore pengeinstitutter vil man kunne få den fornødne finansiering, og kunne i øvrigt landets renteniveau ved en fornuftig politik bringes ned i et rimeligt leje, ville så godt som alle sammenlægninger kunne finansieres uden statens støtte. Derfor er det en meget væsentlig opgave for landbrugsministeren at få løst — han står jo som leder af det ene regeringsparti. Jeg kan sige til den højtærede landbrugsminister, at en sænkning af renteniveauet tiltrænges i landbruget; det er der et stort behov for.

Da landbrugsministeren indtil videre, forstår jeg — og det vil vel sige, til landbokommissionen kommer med en ny betænkning — vil køre videre med udlånsloven, når det drejer sig om sammenlægninger, vil jeg henstille til landbrugsministeren at sørge for, at arbejdet specielt på dette område fremskyndes i landbokommissionen tillige med spørgsmålet om samdrift af ejendomme.

Med disse bemærkninger har jeg gerne villet fremføre, hvad vi tilsigter på disse områder. Vi vil tilstræbe at få tilslutning til vore synspunkter under udvalgsarbejdet, og derfor glædede det mig at høre det ærede medlem hr. Niels Eriksens tale, idet jeg deri mener at finde udtryk for, at det ærede medlem — om ikke helt så dog i nogen måde — deler de synspunkter, som det konservative folkeparti her har givet udtryk for. Det er jo muligt, at vi derefter kan forvente, at vi sammen under udvalgsarbejdet kan finde frem til løsninger, som vi mener vil være rimelige og rigtige. Jeg kan på baggrund af stillingen i de andre partier dog næppe forvente, at det, jeg har givet udtryk for, skulle kunne gennemføres; det kan jeg næppe gøre mig håb om; men tiden skal nok komme, da flere vil følge os. Hvorfor så ikke gå videre allerede nu fremfor at

fejlinvestere? Fejlinvesteringer er dyrt for vort samfund, men ikke mindre dyrt for den enkelte.

Axel Sørensen: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale, at man gennemfører det foreliggende lovforslag. Jeg vil dog gerne fremsætte nogle bemærkninger om baggrunden for forslaget samt om det stærke røre, der i de senere år har været omkring udstykningen og de mindre landbrugs stilling.

Efter regeringens beslutning blev der i 1960 nedsat en landbokommission, som fik til opgave at undersøge vilkårene for dansk landbrug i såvel produktionsteknisk som økonomisk henseende med henblik på besidderforhold, ejendomsstørrelse, drifts- og prioriteringsform for derefter at afgive betænkning til landbrugsministeren indeholdende udkast til forslag om ændringer med henblik på en positiv løsning. De senere års udvikling og de krav, der produktionsteknisk møder os i landbruget, har bragt spørgsmålet om rent strukturelle ændringer ind i billedet, herunder hvilken brugsstørrelse man anser for den ideelle i dag. Jeg takker landbrugsministeren for ledelsen og for det opnåede resultat.

Men selv om landbokommissionens første betænkning, hvorpå det foreliggende lovforslag bygger, så godt som er afgivet i enighed, ved vi, at der både ude i landet og her i tinget hersker visse modsætninger med hensyn til, hvordan man ønsker jordfordelingsspørgsmålet løst, og hvilken jordlovgivning man ønsker gennemført, netop hvad angår brugsstørrelse, nedlægning og sammenlægning af landbrugsejendomme, hovedparcellernes størrelse og en moderniseret jordbonitering. Disse forskellige opfattelser giver sig ofte udslag i udtalelser, som fremkommer bl. a. i faglige og økonomiske forsamlinger, hvoraf dagspressen bringer referater. Det får mig til at bringe en udtalelse af slagteriernes formand, hr. Dons Christensen, som ved et møde for landbo ungdommen i Nordthy siger — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til et kort citat —:

„. . . at en strukturændring inden for dansk landbrug er en af de få udveje, der endnu er tilbage, og at antallet af